

Uddrag af arbejdsministerens besvarelse af spørgsmål 26 i Arbejdsmarkedsudvalget (jf. alm. del, bilag 101)

Redegørelse vedrørende administrationsfællesskabet mellem Firma-Funktionærernes Arbejdsløshedskasse (FFA) og Sammenslutningen af Firma-Funktionærer (SFF)

Arbejdsministeriet bad med skrivelse af 4. november 1994 direktoratet om et udkast til den redegørelse, Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har anmodet om i spørgsmål nr. 26 af 1. november 1994 (Alm. del – bilag 37).

Direktoratets redegørelse af 9. november 1994, opdateret med redegørelse af 16. november 1994, er tidligere fremsendt til Arbejdsministeriet.

Efter anmodning fra Arbejdsministeriet den 15. december 1994 har direktoratet foretaget yderligere en opdatering af redegørelsen, der således nu er ajourført i relation til Arbejdsministeriets seneste afgørelser.

Nærværende redegørelse omhandler forhold, der enten endnu ikke har fundet deres endelige afslutning, eller som er blevet afsluttet i løbet af 1994.

De omtalte forhold er konstateret i forbindelse med direktoratets tilsyn med FFA i årene 1988-1994.

Redegørelsen er disponeret således:

Pkt. 1-5. Herunder redegøres for alle uafsluttede forhold, hvor direktoratets undersøgelser er påbegyndt i 1992 eller tidligere.

Pkt. 6. Herunder redegøres for direktoratets opfølgning på de »forhold«, der blev konstateret i 1994 af revisionsfirmaerne Price Waterhouse/Seier-Petersen og City Revision A/S i forbindelse med den i foråret 1994 gennemførte tilsynsundersøgelse.

Det skal bemærkes, at der alene er tale om forhold, som revisorerne har

anbefalet direktoratet at følge op på eller overveje.

Konklusionen på tilsynsundersøgelsen, jf. side 3 i den af de eksterne revisorer udarbejdede rapport af 5. maj 1994, lyder således:

»Generelt er det efter gennemgang og vurdering af kommissoriets punkter vor opfattelse, at der ikke sker et økonomisk misbrug af FFA via administrationsfællesskabet med SFF.

Samadministrationen mellem FFA og SFF er efter vor opfattelse nu indskrænket til et niveau, hvor yderligere adskillelse under de givne omstændigheder næppe vil være mulig uden væsentlige omkostninger til følge. Fælles udnyttelse af personale, lokaler og servicefunktioner vil i relation til en deling af omkostninger mellem 2 parter altid være forbundet med skøn, som i sagens natur aldrig vil kunne blive 100 pct. nøjagtige. Den almindelige udvikling og tilpasning af de administrative funktioner vil endvidere til stadighed indebære, at der skal foretages nye skøn og dermed nye fordelinger.

Bortset fra hvad der er anført nedenfor, er vi ikke stødt på forhold, som giver os anledning til at anfægte de foretagne skøn. Principperne for fordeling af omkostninger, som der er enighed om mellem FFA og DfA, er ud over det i det efterfølgende anførte ikke nærmere vurderet.

Vor gennemgang har alene afdækket følgende, som bør følges op eller overvejes af DfA:«

Herefter følger en opremsning af de